

Geachte raadsleden en wethouder Niels van der Berg van de gemeente Enschede,

Met grote verbazing hebben wij met name de reactie van **Ineke Kleine**, clustermanager van de wijkteams in Enschede, op [het artikel gepubliceerd in de Tubantia, door Michel Hasselerharm, d.d. 25-07-20](#) tot ons genomen!

Wij weten niet welke communicatie manager deze dame ondersteunt en van alles influistert. Wellicht een reden die naar huis te sturen.

- Als Ineke nu had gezegd dat zij de ontstane situatie betreurt, dat dit natuurlijk niet de bedoeling kan zijn, dat wijkcoaches en ieder ander in de keten, geen levensbepalende ingrepen of beslissingen mogen nemen, zonder een beschikking/opdracht van een rechter, dan was dat netjes geweest.
- Had Ineke vervolgens gezegd dat zij de zaak gaat onderzoeken en handelend gaat optreden om deze misstappen te herstellen, rehabilitatie, dan was dat nog beter geweest.
- Laat staan dat Ineke had kunnen zeggen dat deze zaak uitnodigt om nog eens goed te kijken naar de werkwijze, het handelen en desnoods een protocol zou schrijven waarin helder wordt uitgelegd wat met name de rechten van de ouders zijn (en dus niet van de wijkteams en aanverwante 'collega's')

Maar nee, Ineke Kleine zegt letterlijk:

Dat haar wijkcoaches dreigen met het uit huis laten plaatsen van een kind, kan ze in ieder geval niet geloven. „Misschien dat ouders soms denken dat te horen. Maar het zijn hier allemaal professionals. Dat soort dingen zeggen ze niet.”

Dus totale ontkenning!

Sterker nog, Ineke beweert dat klachten netjes worden afgehandeld (in de praktijk is dat niet zo!). Sterker nog, bij problemen kan er zelfs een andere wijkcoach worden toegewezen (in de praktijk gebeurt dat uiterst zelden). Maar Ineke bouwt meteen een veiligheidsmarge in: *“Maar alleen als er sprake is van redelijkheid”, zegt Kleine. „Bijvoorbeeld om met een schone lei aan een nieuwe fase in het proces te beginnen. Nooit om helemaal opnieuw te beginnen.”*

Wie bepaalt wat 'redelijk' is?

Uiteraard heeft Ineke Kleine vertrouwen in haar collega's aan de jeugdbeschermingstafel, ze eten allemaal uit dezelfde ruif.

Wat Ineke niet erbij vertelt is dat ouders gedwongen worden om aan zo'n tafel te gaan zitten... Terwijl ouders horen te weten dat zij daarin een keuze hebben; het is namelijk allemaal in een vrijwillig kader.

En gezien juist de jeugdbeschermingsketen zelf openbaar, in hun beleid, hebben aangegeven, niet goed genoeg geschoold te zijn, geen kennis te hebben, maar wel een gesprek zien als het startschot om zich in het leven van ouders en kinderen te mengen en de regie over te nemen, zouden ouders van te voren geïnformeerd moeten worden, opdat zij zelf naar betere ondersteuning op zoek kunnen, als dat al nodig zou zijn.

Ook nu staat zogenaamd 'het op tijd ingrijpen als de veiligheid van het kind op het spel staat' centraal. Maar wie bepaalt die veiligheid, op basis van wat?

Los van de mythe dat zogenaamde vechtscheidingen moeilijk vroegtijdig te herkennen zijn. Daarmee geeft Ineke Kleine toe totaal handelingsonbekwaam te zijn.

Wat op zich niet zo heel erg is, ware het niet dat, ondanks dus het totale gebrek aan kennis en adequaat handelen, de gehele jeugdbeschermingsketen, geen hand in eigen boezem steekt en zichzelf blijft promoten, terwijl hun handelen bewezen (!) contra productief en schadelijk is.

Er zijn al langer zorgen! Sterker nog, persoonlijk weet ik van diverse ouders die met de wethouder Niels van der Berg hebben gesproken. Dat ging niet van harte. Deze ouders hadden een vieze nasmaak, hun gesprek was voor de Bühne. De GI, de jeugdbeschermingstafel, de wijkteams bleven de vrije hand houden.

Het uiterste topje van de ijsberg!

Toch hebben Enschedese ouders in 2019 242 klachten bij de Raad voor de Kinderbescherming ingediend. Deze ouders hebben niets meer te verliezen. Deze ouders staan met de rug tegen de muur. Voor velen is het te laat! Deze ouders zijn dus niet meer te intimideren of te chanteren. Het meest kostbare bezit, hun kind, zijn ze verloren aan de keten, gewoon omdat het kan en niemand ingrijpt.

Is dit puur een Enschedese zaak?

Welnee, natuurlijk niet. Dit speelt in elke gemeente! **Sterker nog: onze kinderen vormen zogenaamd 'slechts' 10% van de mishandelde kinderen (waar dus de keten zich aan opdringt) maar verbruiken 60%! van het gemeentelijke budget!**

Kijk nou eens waartoe ouders en kinderen onrechtmatig worden gedwongen, eenmaal in de klauwen van de keten...

Kijk nou eens naar al die contra productieve trajecten. Hoeveel kost dit de gemeente wel niet? Denk dan niet alleen aan de **feitelijke onkosten van dat traject** (bedragen van 20.000 euro zijn heel normaal), maar vooral **aan de nevenschade**: getraumatiseerde kinderen en ouders kosten een gemeente ongekend veel geld.

Goed, [zijn de raadsleden in Enschede wakker of is hun verontwaardiging voor de Bühne?](#)
Gaan de raadsleden nu vragen stellen en nemen ze niet zonder meer genoegen met de antwoorden? Wat vinden de raadsleden eigenlijk van de reactie van Ineke Kleine? Zeker in relatie tot de noodkreten uit de praktijk!

[Diverse malen hebben wij de gemeenten gewaarschuwd en dat blijven wij doen. Wij roepen ouders op om gebruik te maken van hun inspraak recht.](#)

Wat Nu?

De gemeente koopt de zorg in. Is die zorg bewezen ondermaats en blijft de gemeente desondanks gebruik maken van partijen die meer schade aanrichten dan wat anders, dan staat het ouders vrij om zich te verenigen en de gemeente aansprakelijk te stellen.

De wethouders en raadsleden horen zich te beseffen dat zij er zitten voor de burger! Diens belangen horen gediend te worden en niet die van hun eigen vrienden, oud collega's, studiegenootjes, of wie dan ook, die aan ons leed een boterham denkt te kunnen verdienen.

Ga het wiel niet weer uitvinden, maar ga nu aan de slag!

Bijlagen:

- Position Paper 4: Landelijk protocol bij huiselijk geweld
- Position Paper 5: Geen inmenging door de jeugdbeschermingsketen bij complexe scheidingen

Met vriendelijke groet,

Annemarie van Mackelenbergh

Voorzitter

E: avmackelenbergh@herkenouderverstoting.nl

W: www.herkenouderverstoting.nl